

Postanowienie z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05

Brak w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania oraz odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia tego wniosku (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.) jest brakiem nieusuwalnym, powodującym odrzucenie skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Sędzia SN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

Sędzia SN Barbara Myszka

Sędzia SN Marek Sychowicz (sprawozdawca)

Sąd Najwyższy w sprawie z wniosku Danuty M. i Józefa M. przy uczestnictwie Anny M., Zbigniewa W., Stanisława M., Urszuli S., Gabrieli O., Bernadetty W., Romana G., Urszuli G., Małgorzaty M. i Stanisława G. o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lipca 2005 r., zażalenia uczestnika Stanisława G. na postanowienie Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 21 kwietnia 2005 r.

oddalił zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2005 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez uczestnika Stanisława G. od postanowienia tego Sądu z dnia 17 lutego 2005 r., wobec stwierdzenia, że skarga nie zawiera wymaganego przez art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienia (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu uczestnik podniósł, że skarga kasacyjna zawiera przedstawienie okoliczności uzasadniającej jej rozpoznanie i że okolicznością taką jest oczywiste naruszenie prawa. Zarzucił naruszenie art. 393⁵ oraz art. 393³ pkt 3 w związku z art. 393 § 2 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie dostrzegł, że powołane w skardze kasacyjnej przepisy art. 393 § 2 i art. 393¹ pkt 2 k.p.c. oraz przepisy powołane w zażaleniu zostały uchylone z dniem 6 lutego 2005 r. (art. 1 pkt 11 w związku z art. 6 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz.U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) i mają one zastosowanie jedynie do złożenia i rozpoznania kasacji wniesionych od orzeczeń wydanych przed tym dniem (art. 3 ustawy). Wobec tego, że uczestnik wniósł skargę kasacyjną od orzeczenia wydanego po dniu 6 lutego 2005r., do jej wniesienia i rozpoznania mają zastosowanie przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym powołaną ustawą, tj. przepisy działu Va tytułu VI księgi pierwszej części pierwszej tego kodeksu (art. 398¹-398²¹) w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Według art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i uzasadnienie tego wniosku. Trafnie Sąd Okręgowy uznał, że skarga kasacyjna wniesiona przez uczestnika postępowania nie spełnia tego wymagania. W szczególności za spełniające je nie może zostać uznane zdanie skargi kasacyjnej: „Jako okoliczność uzasadniająca rozpoznanie kasacji skarżący wskazuje, iż zachodzi naruszenie prawa procesowego, w zakresie dotyczącym oceny zgromadzonego materiału dowodowego oraz dokonanych ustaleń faktycznych, wskutek czego zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo (art. 393 § 2 k.p.c.)”. Przynajmniej zdanie to nie zawiera sformułowania wskazującego, że jest to „wniosek” (żądanie) o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie zawiera też uzasadnienia tego wniosku, wymaganego przez art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Ponieważ stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wówczas, gdy zachodzą okoliczności wymienione w pkt 1-4 tego przepisu, uzasadnienie wniosku o przyjęcie kasacji do rozpoznania powinno nawiązywać do tych okoliczności. (...) Za uzasadnienie takie nie można uznać powtórzenia ogólnych sformułowań ustawy przewidujących okoliczności uzasadniające przyjęcie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.). Jeżeli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparto na twierdzeniu, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, jego uzasadnienie powinno wskazywać, w czym ta oczywistość się wyraża.

Brak w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, a także brak odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia tego wniosku (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), są brakami nieusuwalnymi, powodującymi odrzucenie skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Wobec tego zażalenie jest niezasadne, w związku z czym Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji (art. 13 § 2 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398¹⁴ k.p.c.).